

Nauczyciele — uczestnicy kursów wakacyjnych
zapewniają Prezydenta R. P.
o niezłomnej woli walki o pokój
i Plan Sześci-letni

WARSZAWA
Prezydent R. P. Bolesław Bierut otrzymał depeszę od nauczycieli, pogłębiających obecnie swą wiedzę zawodową i polityczną na kursach wakacyjnych. Przesyłając wyrazy czci, nauczycielstwo zapewnia Prezydenta R. P., że dołoży wszelkich starań, aby w pełni zrealizować wskazania Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i władz ludowych w walce o pokój i Plan 6-letni.

„Przesyłamy Ci, Obywatelu Prezydencie, najgorętsze pozdrowienia i życzenia dalszej owocnej pracy dla dobra Polski Ludowej i utrwalenia pokoju — piszą do Prezydenta R. P. uczestnicy kursu dla nauczycieli — niekwalifikowanych w Pułtusku. — Jednocześnie zapewniamy Cię, że idąc za Twoim przykładem, naszą codzienną pracą będziemy walczyć o wykonanie Planu 6-letniego i o to, aby pokój zwyciężył wojnę”.

W depeszy od uczestników centralnego kursu dyrektorów szkół średnich ogólnokształcących, który odbył się w Otwocku, czytamy m. in.:

„Zapewniamy, że zwiększymy nasz wkład w realizację Planu 6-letniego i w walce o pokój, wychowując powierzo-

nam młodzież w duchu światopoglądu naukowego. W oparciu o najszlachetniejsze tradycje naszej kultury narodowej, stanowiącej się motorem wielkiej rewolucji kulturalnej w myśli Twoich słów, Obywatelu Prezydencie, które wypowiedziałeś na III zjeździe Zw. Zaw. Nauczycielstwa Polskiego”.

W okresie wakacji letnich br. na różnego rodzaju kursach podnosi swoje kwalifikacje ponad 5.000 nauczycieli szkół podstawowych i średnich ogólnokształcących oraz pracowników administracji szkolnej.

Na kursach wakacyjnych pogłębia swą wiedzę również ponad 4 tys. nauczycieli szkół zawodowych.

Rady Narodowe omawiają zadania jesiennej kampanii siewnej

WARSZAWA
Rady Narodowe podejmują zadania, wyznaczone im przez uchwałę Prezydium Rządu o przeprowadzeniu jesiennej siewnej i orki zimowych. Aby przyspieszyć całość kampanii jesiennej, Rady Narodowe organizują obecnie specjalne narady z udziałem aktywistów politycznych i gospodarczych, na których omawia się szczegółowo sposoby i środki pełnego i sprawnego przeprowadzenia prac rolnych w okresie jesienno-wiosennym, kontrolowania ich przebiegu oraz zmobilizowania ogółu chłopów i robotników rolnych do wysiłku nad podniesieniem wydajności zbóż z 1 ha.

Narady w sprawie kampanii jesiennej zakończone zostaną do 15 bm., a następnie odbędą się gromadzkie zebrania chłopów, które zapoznają ich z zadaniami tegorocznej akcji siewnej i omawiają sposoby takiego jej przeprowadzenia w poszczególnych gromadach, aby naczelnie zadanie, jakim

jest podniesienie plonów przez ożniwienie 1 q z ha, zostało w pełni zrealizowane. Totem na naradach, organizowanych obecnie przez Rady Narodowe, szczególnie dużo miejsca poświęca się sprawie przeprowadzenia tych zebrani, oraz omówieniu sposobów, jak najpełniejszego wykorzystania przez chłopów obfitej pomocy państwa w formie maszyn, narzędzi siewnych, ziarna kłosa i kredytów na akcję jesienno-wiosenną. Podkreśla się również wagę upowszechnienia wśród chłopów metod racjonalnej uprawy roli, nawożenia i siewu, których stosowanie jest podstawowym warunkiem stałego podnoszenia wydajności z 1 ha.

Rady Narodowe, korzystając z doświadczeń poprzednich kampanii rolniczych, stawiają sobie obecnie zadanie pełnego zmobilizowania chłopów do walki o podniesienie produkcji rolnej — do walki o realizację Planu 6-letniego w rolnictwie.

Na 7 tygodni przed terminem oddane zostaną do użytku taśmowce i wyrotnice w porcie szczecińskim

Sukcesy produkcyjne klasy robotniczej w całym kraju zmobilizowały załogę 3-go Zarządu Budowlano-Montażowego Zjednoczenia w Szczecinie do podjęcia zobowiązania przedterminowego ukończenia robót budowlanych i montażowych przy budowie nowoczesnego taśmowca do przeladunku węgla w porcie szczecińskim.

Po przeanalizowaniu wszelkich możliwości skrócenia harmonogramów pracy, robotnicy tego przedsiębiorstwa na masowym zebraniu postanowili przyspieszyć termin ukończenia robót i uruchomienia najnowocześniejszego urządzenia przeladunkowego w porcie szczecińskim — o 7 tygodni.

Wieża o podjeździe tego zobowiązania momentalnie dotarła do załogi montażowej zarządu portu i monterów hut „Zgoda”, zatrudnionych przy montażu wielkich wyrotnic. Na spontanicznie zorganizowanej masówce, elektryk — Bronisław Zmuda — w imieniu swojej grupy powiedział:

„Zdajemy sobie sprawę z tego, jak wielkie znaczenie dla

portu w Szczecinie ma szybkie uruchomienie nowych urządzeń przeladunkowych, które wielokrotnie zwiększą atrakcyjność portu, obniżą koszty przeladunku węgla i niemal całkowicie pozwolą uniknąć niebezpieczeństwa pożaru przy przeladunku. Obecnie, że razem z taśmowcem — na 7 tygodni przed terminem ruszą wyrotnice”.

Załogi Zjednoczenia montażowego, hut „Zgoda” i zarządu portu zwróciły się do wszystkich dostawców z gorącym apelem, by stanęli wspólnie do walki o wczesniejszą oddanie do eksploatacji bunkrotaśmowców i zakończyli dostawy do 1 września b. r.

Nasze ekipy kontrolne meldują: Najwyższy czas by GRN i ZOG ZSCh oraz KG w Raclawicach zorganizowały omloty i postarały się o uruchomienie punktu skupu!

W gminie RACLAWICE (pow. miechowski) już w okresie żniw byli pracujący chłopci narażeni na wyzysk ze strony bogaczy. Np. w gromadzie Raszków, bogacz jak J. Rakoczy i F. Trybulec, korzystając z tego iż nie objęto ich żniwiarką planem pomocy sąsiedzkiej, wypychali je chłopom w cenie 50—60 zł za godzinę (bez koni). Miara tego, jak niezorganizowani i pozbawieni opieki są pracujący chłopci w Raszkowie jest to, iż nawet średniak A. BIELAWSKI, który pełni obowiązki sołtysa, nie potrafił się przeciwstawić wyzyskowi, sam korzystając ze żniwiarki bogacza na opisanych warunkach.

Obecnie to samo dzieje się z miocarnianami. W tym samym Raszkowie, znany „spekulant miocarniany” J. Molenda pobiera od pracujących chłopów za 1 godzinę młocki około 100 kg zboża. GRN i ZOG ZSCh „nie widzą” tego, skutkiem czego około 50 małorolnych i średniorolnych chłopów do tej chwili płaci owe wyzyskiwawcze stawki!

Mimo tych wszystkich trudności, chłopci w gminie Raclawice spieszą się z młocką jak mogą, by — jak mówią — „szybko wykonać plan sprzedaży gromady, a tym samym przyczynić się do wczesnego wykonania planu skupu powiatu i móc potem skorzystać ze zwolnienia z odsypów młynskich”. Wielu ma już zboże gotowe do odstawy, ale tu nowa trudność: mimo iż zorganizowanie punktu skupu w Raclawicach zostało od dawna zaplanowane, dotąd sprawa ta „wisi w powietrzu”, a chłopom proponuje się transportowanie zboża do odległego o 15—20 km Miechowa!

Dodajmy do tego, że praca GS w Raclawicach wykazuje niemałe usterki (np. w fili w Raszkowie brak czesto maki, papierosów, drożdży itp.), a będziemy mieli pełny obraz ogromnych niedociągnięć i zaniedbań GRN i ZOGSCh w przygotowaniu omlotów i skupu, w niestaniu pomocy pracującym chłopom w ich walce z wyzyskiem bogaczy, za co odpowiedzialność ponosi również KG.

Ostatni czas, by nasi towarzysze w Raclawicach przystąpili do wykonywania swych zadań!

Wyd. A

Cena 15 groszy

Gazeta Kraakowska

ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Rok III.

Kraków, piątek 10 sierpnia 1951 r.

Nr 214 (888)

Nie ma takiej siły, która zdołałaby rozzerwać nasz braterski łańcuch przyjaźni

Piąty dzień Światowego Złotu Młodych Bojowników o Pokój obchodzony był jako Dzień Dziewcząt

9 sierpnia — piąty dzień wspaniałego święta jedności młodzieży świata w walce o pokój i przyjaźń między narodami — obchodzony był jako Dzień Dziewcząt. Ze słowami: przyjaźń — pokój, z imieniem Stalina na ustach witaly się ze sobą na miejscach zbiórki młode dziewczęta ze wszystkich krajów świata i dziewczęta niemieckie.

Wśród zwartego szpaleru kobiet z Demokratycznego Związku Kobiet Niemieckich przemaszowały ulicami Berlina delegacje dziewcząt z całej kuli ziemskiej, obruczone kwiatami i bucznie oklaskiwane. Na czelu pochodzą kroczyła kolumna dziewcząt ze sztandarami, na których widniał biały gołąb — emblemat pokoju. Za nią szły poczty sztandarowe Światowej Demokratycznej Federacji Kobiet i Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej, dalej niezliczone grupy reprezentujące poszczególne narody.

Nad pochodem powiewały przedstawiela dziewcząt ZSRR Kawierniewa, stwierdzając, że manifestacje odbywające się w Berlinie stanowią dalszy dowód potęgi światowego ruchu obywateli o pokój. Rozbrzmiewają znów okrzyki na cześć Wielkiego Chorożego obozu pokój Józefa Stalina.

Następnie Marie Claude Vaillant-Couturier wręczała złote medale pokojowe z wizerunkiem gołębia, ufundowane przez Światową Demokratyczną Federację Kobiet, 10 młodym bojowniczkom o pokój z różnych krajów. Wśród burzliwych owacji odznaki otrzymały: 22-letnia partyzantka koreańska Li Sun-im, francuska bojowniczką o pokój Raymonde Dien, warszawska murarka — przewodnicząca pracy i racjonalizatorka — Alina Szarlińska i wietnamska przewodnicząca pracy Truong Thein oraz dziewczęta z Iranu, Iraku, Tunisu, Anglii, Włoch i Szwecji, które wyróżniły się szczególnie — oclamał walką o pokój.

Raymonde Dien odczytała tekst oredża młodych uczestniczek złotu do dziewcząt całego świata. W walce z hitlerowskim faszyzmem — Casanova, Zofia Kosmodemiankiej, Hanne Sawickiej i wielu wielu innych. Wszyscy powstają z miejsc składając hold ich pamięci. Następnie Vaillant-Couturier mówi o wzmagającym się udziale dziewcząt całego świata w walce przeciwko zbrodnicznemu planom wojennym imperializmu amerykańskiego. Odczytuje wreszcie list przewodniczącej SDFR — Eugénie Cotton, laureatki Stalinskiej Nagrody Pokoju, nawołując młode kobiety — przyszłe matki, by broniły życia, radości i szczęścia młodego pokolenia.

Z kolei przemawia, owacyjnie witana, partyzantka koreańska Li Sun-im. Słubujemy — oświadczyła mówczyni — że pomimo terroru interwencji amerykańskich, którzy mordują nasze dzieci i pustoszą nasze ziemie, będziemy walczyli przeciwko wrogom pokoju do ostatecznego zwycięstwa.

Po przemówieniach delegatek Iranu, Francji, Włoch, Niemiec i Chin zabrała głos

Z kroniki dyplomatycznej

WARSZAWA
Prezes Rady Ministrów Józef Cyrankiewicz przyjął w dniu 9 bm. posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego państwa Izrael w Polsce pana Uryeh Leon Kurbowy.

W dniu 9 bm. nowomianowany poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny Iranu w Polsce pan Ismail Medjdji złożył wizytę wstępna ministrów spraw zagranicznych dr Stanisławowi Skrzyszewskiemu.

Ukazał się w sprzedaży 3-ci numer tygodnika ilustrowanego „ŚWIAT”

Już się ukazał w sprzedaży 3 numer tygodnika ilustrowanego „Świat”.

W numerze m. in.:

1) fotoreportaż ze Złotu Młodzieży w Berlinie,

2) fotoreportaż o reformie rolnej w Chinach,

3) fotoreportaż z procesu szpiegów i dywersantów przed Najwyższym Sądem Wojskowym,

4) truciele — reportaż z działalności amerykańskich handlarzy narkotyków.

Jednostronnymi i bezprawnymi decyzjami rząd USA chce uwolnić się od odpowiedzialności wobec Polski za łamanie wiążącej umowy międzynarodowej

Nota rządu polskiego do rządu Stanów Zjednoczonych

BERLIN
W dniu 5 lipca 1951 r. rząd Stanów Zjednoczonych wystąpił do rządu polskiego o uchylenie artykułu VI traktatu przyjaźni, handlowego i praw konsularnych, zawartego w 1931 r.

Jednocześnie rząd Stanów Zjednoczonych oświadczył, że w wypadku nieprzyjęcia przez rząd polski tego wniosku, wypowiada traktat w całości.

W dniu 8 sierpnia br. minister spraw zagranicznych dr Stanisław Skrzyszewski przyjął ambasadora Stanów Zjednoczonych w Warszawie p. Elacka i wręczył mu notę rządu polskiego, która stanowi odpowiedź na wystąpienie rządu Stanów Zjednoczonych.

Nota rządu polskiego stwierdza na wstępie, iż rząd Stanów Zjednoczonych uświadł stworzyć pozory, jakoby chodziło o wypowiedzenie umowy międzynarodowej, której postanowienia rzekomo dotąd sam honorował. W rzeczywistości od długiego czasu traktat ten był przez rząd Stanów Zjednoczonych łamany, dzisiaj zaś, pod pretekstem propozycji zmiany jednego artykułu, rząd Stanów Zjednoczonych zabiega o formalne usankcjonowanie swej polityki niewykonywania i łamania tego traktatu.

W artykule VI traktatu rząd Stanów Zjednoczonych zobowiązał się wyraźnie do udzielenia Polsce takiego najwyższego uprzywilejowania w dziedzinie obrotu handlowego, jakiego przyszedł jakiemkolwiek innemu krajowi. W praktyce jednak rząd Stanów Zjednoczonych przy pomocy jednostronnych i bezprawnych decyzji zobowiązań to stałe i systematycznie gwałcił. Już od 1946 r. rząd Stanów Zjednoczonych rozpoczął systematyczną dyskryminację Polski przy udzieleniu poleznień wywozowych na urządzenia w wielu wypadkach już w pełni zapłacone, jak np. zamówiony w 1946 r. i zapłacony sprzęt hutniczy, urządzenia dla koparki przy wydobyciu węgla, wywozowych w praktyce przekształcała się w zakaz wywozu do Polski.

Dwulicowość polityki rządu Stanów Zjednoczonych przejawiała się również w tym, że w sytuacji uniemożliwienia wydobycia polskich kopali i ich modernizacji, jednocześnie apelował przez swoich przedstawicieli do rządu polskiego o zwiększenie eksportu węgla do krajów Europy zachodniej.

Dyskryminując Polskę, Stany Zjednoczone otwierały jednocześnie szerokie możliwości handlowe dla takich kon-

trahentów, jak faszystowski rząd Hiszpanii. Akcja Stanów Zjednoczonych pod płaszczykiem niestania pomocy gospodarczej zmierzała do gospodarczego opanowania innych krajów.

Jawne gwałcenie przepisów artykułu VI nie ograniczało się jednak do dyskryminacji w stosunkach gospodarczych. Postanowienia tego artykułu, mówiące o obowiązku najwyższego uprzywilejowania w dziedzinie żeglugi, zostały naruszone przez rząd Stanów Zjednoczonych, który stosował dyskryminację polskiej bandery, szykany wobec żeglujących do portów amerykańskich polskich statków i ich załóg. Ostatnim aktem tej polityki było uniemożliwienie statkowi „Batory” dalszego kursowania na linii Gdynia—Nowy Jork.

Rząd Stanów Zjednoczonych utrudniał działanie polskiej misji restrytacyjnej w amerykańskiej strefie okupacyjnej Niemiec i uniemożliwiał rewindykację polskiego mienia zagrabionego przez hitlerowców, nie wahając się wyciągać korzyści z uszczerbkiem dla Polski. Przykładem tego jest fakt zatrzymania i wywiezienia do Stanów Zjednoczonych nawet rasowych koni z polskich stadnin, zabawianych przez hitlerowskiego okupanta.

Rząd Stanów Zjednoczonych utrudniał a w końcu uniemożliwił działanie polskiej misji repatriacyjnej. Wbrew solemnne zobowiązaniu konsulentem odmawiał wydania w ręce polskich organów sprawiedliwości zbrodniarzy wojennych, winnych wymordowania milionów Polaków, uniemożliwiając im, pod swoją szczególną opieką, powrót do życia politycznego, w Niemczech zachodnich.

Wszystkie te akty stanowią część znanej już działaj pol-

III Światowy Złot Młodych Bojowników o Pokój

Defilada na stadionie im. W. Ulbrichta podczas uroczystości otwarcia Złotu

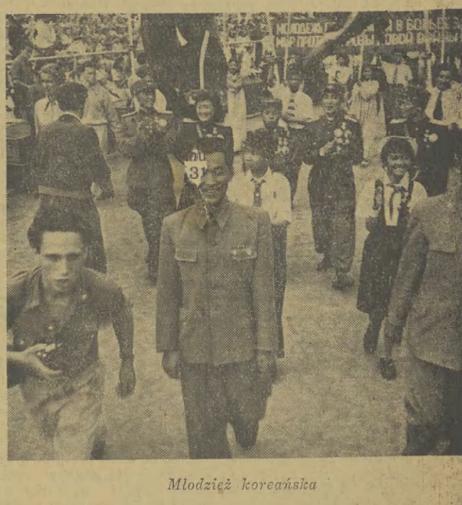
Sztandar Złotu

Młodzież radziecka

Młodzież polska

Młodzież koreańska

Młodzież niemiecka

Wszystkie zdjęcia: Foto Świat — Sławny dla CAP

W oparciu o grupę prawicowo-nacjonalistyczną knuli swe zbrodnicze plany fachowcy w zdradzaniu ojczyzny

Dalsze zeznania świadków w procesie grupy dywersyjno-spiegowskiej

Poniżej podajemy dalszy ciąg zeznań, które złożył w ósmym dniu rozprawy przed Najwyższym Sądem Wojskowym świadek Marian Spychalski.

Na popołudniowej sesji ósmego dnia rozprawy sąd wysłuchał dalszych świadków, po czym postępowanie dowodowe zostało zamknięte. Zarządzała została przerwa w rozprawie do dnia 10 b. m.

Prók: Jaki był przebieg spotkania oskarżonego z Rzepeckim?

Osk. Herman: Generał Spychalski ustalił termin, o ile się nie myle, tygodniowy, na nawiązanie kontaktu.

Nawiązanie kontakt z Rzepeckim w jakiejś tryz czy czterech dni potem. Rozmowa odbyła się w pobliżu jednego z przystanków linii EKD, w polu w biały dzień. To rozmowe, do-

kładnie tak jak ona miała miejsce, relacjonował gen. Spychalskiemu, wręczając mu również dwa dokumenty, które mi przesał Rzepecki, t. zn. jeden rozkaz o rzekomym rozwiązaniu się jego organizacji, a drugi memoriał, który, jak Rzepecki zaznaczył, był pisanym dla Mikołajczyka.

Prók: A w sensie porozumienia z Rzepeckim?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Czy świadek dawał jakieś polecenia Lechowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kto wystąpił z wnioskiem o odznaczenie Kirchmayera Krzyżem Grunwaldu III klasy.

Osk. Herman: Generał był niezadowolony z wyniku i powiedział: No, to będziemy wobec tego szukali innej drogi.

Prók: A co na te relacje o przebiegu rozmów z Rzepeckim odpowiedział Spychalski?

Osk. Herman: Generał był niezadowolony z wyniku i powiedział: No, to będziemy wobec tego szukali innej drogi.

Prók: I na tym się skończyła rozmowa?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Czy świadek dawał polecenia dostarczania danych o delegacie w formie informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Co świadek wiedział o spotkaniu Kirchmayera z Tatarowem w Warszawie?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Co świadek wiedział o spotkaniu Kirchmayera z Tatarowem w Warszawie?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: A kimowiczowi?

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Kiedy on się do mnie zgłosił z inicjatywą, również dałem zadanie dostarczenia informacji.

Osk. Herman: Tak jest.

Prók: Co świadek wiedział o spotkaniu Kirchmayera z Tatarowem w Warszawie?

Dzięki wyteżonej, pełnej entuzjazmu pracy robotników rosła wspaniale obiekty Planu 6-letniego

Pracownikiem „mostostali” jest, ob. PODSIADŁO, który przy swoim warsztacie pracy wyrabia wysoki procent normy. Dzięki takim jak on robotnikom — doskonałym fachowcom i swiadałym domowym zadaniom obywateli — rozbudowuje się Nowa Huta

Spółdzielcy podejmują zobowiązania przed swoim świętem

Pracownicy Krakowskiej Spółdzielni Farbiarsko-Pralniczej podjęli szereg zobowiązań dla uczczenia zbliżającego się Dnia Spółdzielczości.

Brygada oddziału chemicznego i białej bielizny zobowiązała się, że zużyje o 2% mniej surowców...

Brygada antyawaryjna zorganizuje stałe pogotowie i będzie starannie konserwowała park maszynowy...

Wszyscy pracownicy spółdzielni wyjadą dwukrotnie w ciągu bieżącego miesiąca na wesele, aby pomóc w pracach rolnych...

Pracownicy Krakowskiej Spółdzielni Farbiarsko-Pralniczej zwracają się z apelem do załóg innych spółdzielni...

Staraniem Dzielnicowej Rady Narodowej Nowej Huty w osiedlu A-O uruchomiona została pierwsza wypożyczalnia książek...

Biblioteka wyposażona jest w dzieła klasyków marksizmu-leninizmu, pisma i wydawnictwa techniczne...

Dobrze zorganizowane wczasy świąteczne pozwolą mieszkańcom naszego miasta na wypoczynek po pracy wśród zieleni łąk i lasów

Niejednokrotnie omawialiśmy na łamach „Gazety Krakowskiej” zagadnienie umożliwienia robotnikom i ciężarowym urzędnikom wypoczynku...

Wojewódzka Komisja Turystyczna przy ORZZ w Krakowie, wykazująca duże inicjatywę w tej sprawie, nakreśliła powyższy plan...

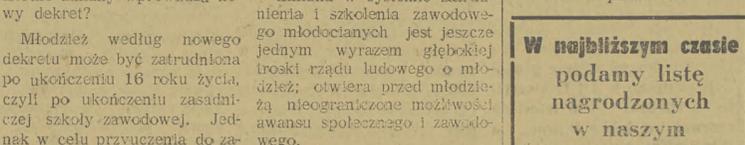
Zanim sprawa ta zostanie pozytywnie załatwiona na terenie Centralnej Rady Związków Zawodowych i Ministerstwa Komunikacji...

Budowniczo Nowej Huty otrzymali pierwszą wypożyczalnię książek

Staraniem Dzielnicowej Rady Narodowej Nowej Huty w osiedlu A-O uruchomiona została pierwsza wypożyczalnia książek...

Biblioteka wyposażona jest w dzieła klasyków marksizmu-leninizmu, pisma i wydawnictwa techniczne...

Wesoło jest na kolonii w Muszynie

Najmłodszy obywatel ludowego państwa spędzają wakacje w najpiękniejszych, najbardziej malowniczych miejscowościach naszego kraju...

Zmiana w systemie zatrudnienia i szkolenia zawodowego młodocianych jest jeszcze jednym wyrazem...

Młodzież według nowego dekretu może być zatrudniona po ukończeniu 16 roku życia...

Obok zdobycia kwalifikacji zawodowych w zakładzie pracy, młodzież przysposobiona ma nieograniczone możliwości...

Nowy system zatrudnienia i szkolenia młodocianych przyczyni się do szerszego wpływu młodzieży do przemysłu...

Jak będzie wyglądało szkolenie zawodowe młodocianych? Obowiązek szkolenia zawodowego młodocianych, przysposobienia ich do zawodu...

Dekretem rządu została zmieniona ustawa z 1924 r. o pracy młodocianych. Jakże istotne zmiany wprowadza nowy dekret?

S P O R T Trzeci dzień Akademickich Mistrzostw Świata

Sidło zdobywa złoty medal za najlepszy wynik w rzucie oszczepem

BERLIN. Trzeci dzień Akademickich Mistrzostw Świata upłynął pod znakiem dalszych dobrych wyników naszych lekkoatletów i pływaków...

Najlepszym rezultatem pochwalić się może nasz oszczepnik Sidło, który wynikiem 66,39 m zajął pierwsze miejsce...

Również bardzo dobry wynik uzyskał Korban w biegu na 800 m, przychodząc do mety na drugim miejscu tuż za Modojem (ZSRR).

Wyniki: 1) Kotienkow (ZSRR) 7,32, 2) Földes (Węgry) 7,29, 3) Grigoriew (ZSRR) 7,28, 4) Adamczyk (Polska) 7,21, 5) Milewski (Polska) 7,14.

W biegu na 200 m. między innymi odbyły się cztery przedbiegi. W trzecim przedbiegu zwyciężył Stawczyk w czasie 21,3, kwalifikując się do półfinału.

W pozostałych konkurencjach lekkoatletycznych uzyskano następujące wyniki: Skok wzwyż kobiet: 1) Czudina (ZSRR) 1,60, 2) Pisarewa (ZSRR) 1,55, 3) Czaukskaja (ZSRR) 1,55.

W dalszym ciągu zawodów pływackich rozegrano siedem biegów finałowych. We wszystkich konkurencjach, z których 6 wygrali Węgrzy...

Z Polaków Dobrowolska (100 m motyl) i Jaskiewicz (200 m grzbiet) zdobyli brązowe medale, a Dobrowolski i Dziwkowa pobili rekordy Polski...

Do finałów w siatkówce męskiej zakwalifikowały się: Polska, ZSRR, Bułgaria, Rumunia, CSR i Chiny.

Porażka koszykarki i dwa zwycięstwa siatkarki

W spotkaniu w koszykówce męskiej Polska przegrała z Węgrami 57:75 (30:44). W meczu koszykówki żeńskiej Polska odniosła rekordowe zwycięstwo nad Finlandią 105:14 (52:7).

Zakończenie Letniej Spartakiady Wojska Polskiego

WARSZAWA. W czwartek 9 bm. w sali Teatru Narodowego w Warszawie odbyło się uroczyste zakończenie Letniej Spartakiady Wojska Polskiego.

W imieniu Marszałka Polskiego, Konstantego Rokossowskiego, zamknięcia Spartakiady dokonał wiceminister Obrony Narodowej, gen. Broni Popławski, który m. in. powiedział: „Uzyskane wyniki we wszystkich dziedzinach sportu wchodzących w skład programu Spartakiady, są najlepszym dowodem...

W saliku KD PZPR, Rynek Podgórze 1, odbędzie się 13 bm. narada czworek współpracownic w prasie partyjnej i młodzieżowej. Obecność obowiązkowa!

W saliku KD PZPR, Rynek Podgórze 1, odbędzie się 13 bm. narada czworek współpracownic w prasie partyjnej i młodzieżowej. Obecność obowiązkowa!

Nowy system zatrudnienia i szkolenia zawodowego młodocianych

W Polsce corocznie osiąga wiek zatrudnienia około 450 tysięcy młodzieży. Zatrudnienie takiej ilości młodzieży w warunkach Polski kapitalistycznej było rzeczą nie do pomysłenia.

Zupełnie inaczej wyglądało zagadnienie dzisiaj, kiedy zapotrzebowanie na nowych pracowników dla gospodarki socjalistycznej (poza rolnictwem) w okresie Planu 6-letniego wynosi około 3 miliony pracowników.

Najważniejsze zagadnienie jakie przed nami stoi, to sprawa właściwego przygotowania młodzieży do zawodu, celem włączenia jej do twórczej pracy przy realizacji Planu 6-letniego i budowy podstaw socjalizmu w Polsce.

Dotychczasowy system zatrudnienia i szkolenia zawodowego młodocianych nie spełniał należycie swego zadania. Do niedawna obowiązywała u nas np. ustawa z 1924 r. o pracy młodocianych.

W myśl tej ustawy młodzież mogła być zatrudniona po ukończeniu 15 roku życia. Ustawa przewidywała również obowiązek do kształcenia zawodowego. To też większość szkół zawodowych tzw. szkół dokształcających zawodowo przeznaczonych dla młodzieży pracującej.

Młodzież więc, która ukończyła 7 klas szkoły podstawowej (zazwyczaj w wieku 14 lat) przez cały rok nie mogła się dostać ani do pracy, ani do szkoły zawodowej.

Rząd ludowy w trosce o młodzież, w trosce o przyspieszenie wzrostu kadry dokonał niedawno poważnej reorganizacji w strukturze szkolnictwa zawodowego. Według nowej struktury szkoły zawodowe dzielą się na zasadnicze szkoły zawodowe i technikum. Są to szkoły o pełnej nauce dla młodzieży niepracującej, która ukończyła 7 klas szkoły podstawowej.

Szkolenie to będzie egzaminalne na odpowiedni stopień kwalifikacyjny przed zakładową komisją egzaminacyjną.

W najbliższym czasie podamy listę nagrodzonych w naszym Konkursie-Ankiecie. Zakończyliśmy nasz wielki Konkurs-Ankieta o młodym Festiwalu Sztuki „Dni Izraelowa”. Czytelnicy „Gazety Krakowskiej” mają możliwość obejrzeć wszystkie nagrody...

Gazeta Krakowska

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w Krakowie. Redagacja: Włocławek 34.5 pkt. i Trzaskalski (Warszawa) 55 pkt. W punktacji drużynowej pierwsze miejsce zajął Wrocław 29 pkt. przed Warszawą 45 pkt. i Łódź 45 pkt.

W zawodach gimnastycznych zwyciężyli: 1) Paul (Kraków) 50,75, 2) Kulpiński (Wrocław) 48,80, 3) Pochwałski (Kraków) 44,90.

W zawodach gimnastycznych zwyciężyli: 1) Paul (Kraków) 50,75, 2) Kulpiński (Wrocław) 48,80, 3) Pochwałski (Kraków) 44,90.

W zawodach gimnastycznych zwyciężyli: 1) Paul (Kraków) 50,75, 2) Kulpiński (Wrocław) 48,80, 3) Pochwałski (Kraków) 44,90.

W zawodach gimnastycznych zwyciężyli: 1) Paul (Kraków) 50,75, 2) Kulpiński (Wrocław) 48,80, 3) Pochwałski (Kraków) 44,90.

W zawodach gimnastycznych zwyciężyli: 1) Paul (Kraków) 50,75, 2) Kulpiński (Wrocław) 48,80, 3) Pochwałski (Kraków) 44,90.

W zawodach gimnastycznych zwyciężyli: 1) Paul (Kraków) 50,75, 2) Kulpiński (Wrocław) 48,80, 3) Pochwałski (Kraków) 44,90.

W zawodach gimnastycznych zwyciężyli: 1) Paul (Kraków) 50,75, 2) Kulpiński (Wrocław) 48,80, 3) Pochwałski (Kraków) 44,90.

W zawodach gimnastycznych zwyciężyli: 1) Paul (Kraków) 50,75, 2) Kulpiński (Wrocław) 48,80, 3) Pochwałski (Kraków) 44,90.